

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 30/05-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Mikuláša Nádašiho, bytom P., Česká republika, zastúpeného advokátkou JUDr. T. P., Advokátska kancelária, Ž., ktorou namietal porušenie čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu vo veci vedenej pod sp. zn. Z-2531/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mikuláša Nádašiho o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 9. februára 2005 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 11. februára 2005, označeným ako „Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR“ Mikuláš Nádaši, bytom P., Česká republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpený advokátkou JUDr. T. P., Advokátska kancelária, Ž., namieta porušenie čl. 20 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu (ďalej len „správa katastra“) vo veci vedenej pod sp. zn. Z-2531/02.

Sťažovateľ požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie vyššie označených ustanovení ústavy, dodatkového protokolu a listiny, prikázal správe katastra zapísať do katastra nehnuteľností vlastnícke právo sťažovateľa, resp. alternatívne zaplatiť mu náhradu škody vo výške 21 638 000 Sk, finančné zadostučinenie 10 000 000 Sk a nahradiť trovy právneho zastúpenia.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ rozhodnutím bývalého Štátneho notárstva Žilina sp. zn. D 75/57, ako aj neskorším rozhodnutím sp. zn. D 538/58 z 24. apríla 1959 nadobudol do vlastníctva z titulu dedenia viaceré nehnuteľnosti v Bratislave. Z dôvodov, ktoré sťažovateľovi nie sú známe, mu tieto rozhodnutia neboli doručené a stalo sa tak až v roku 1995 na zákrok jeho právnej zástupkyne. Práve preto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť až 3. augusta 1995. Následne požiadal Okresný súd Žilina (ďalej len „okresný súd“) o doručenie právoplatného rozhodnutia správe katastra na vykonanie záznamu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností. Keďže pôvodné rozhodnutie sp. zn. D 538/58 z 24. apríla 1959 obsahovalo zrejmu nesprávnosť pri uvedení parcelného čísla, musel sťažovateľ požiadať okresný súd o opravu, k čomu došlo uznesením okresného súdu č. k. NcG 131/02-10 z 12. augusta 2002. Opravné uznesenie sa stalo právoplatným 4. septembra 2002. Po opakovaných urgenciách došlo napokon k záznamu vlastníckeho práva sťažovateľa z titulu dedenia, a to na liste vlastníctva č. 3466. Z listu vlastníctva však vyplývalo, že parcely, ktoré sťažovateľ zdedil, mali podstatne väčšiu výmeru, než akú správa katastra zapísala. Sťažovateľ požiadal správu katastra o opravu, avšak z jej prípisu z 19. mája 2003 vyplynulo, že reklamované ďalšie plochy sú vedené v užívaní, resp. vo vlastníctve iných subjektov. Na základe protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II vydala správa katastra rozhodnutie sp. zn. Z-2531/02 zo 6. decembra 2004, ktorým zrušila svoje opatrenie, podľa ktorého bolo zapísané

vlastnícke právo sťažovateľa získané dedičstvom. Na výzvu právnej zástupkyne sťažovateľa z 22. decembra 2004 správa katastra listom zo 17. januára 2005 zaujala stanovisko, podľa ktorého dedičské rozhodnutie č. k. NcG 131/02-10 je nezapísateľné do katastra nehnuteľností a preto je bezpredmetné.

Podľa právneho názoru sťažovateľa postup správy katastra, ktorý zrušil opatrenie o zázname vlastníckeho práva sťažovateľa, zakladá porušenie označených základných práv.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam alebo slobodám je subsidiárna, lebo je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ namieta dve skutočnosti. Jednak mu ide o to, že hoci bolo jeho vlastnícke právo z titulu dedenia záznamom zapísané aspoň sčasti do katastra nehnuteľností, bol tento záznam rozhodnutím správy katastra sp. zn. Z-2531/02 zo 6. decembra 2004 v konaní o proteste prokurátora zrušený. Ďalej je nespokojný s tým, že jeho vlastnícke právo nikdy doteraz nebolo do katastra nehnuteľností zapísané v plnom rozsahu, lebo nebola zapísaná celá výmera nehnuteľností, ktoré zdedil.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že obe námietky sťažovateľa súvisia s tým, či dedičské rozhodnutie, v ktorom je vlastnícke právo sťažovateľa deklarované, je alebo nie je spôsobilé na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v záznamovom konaní. Problém zrejme vyplýva z toho, že ide o rozhodnutie pochádzajúce ešte z roku 1958, čo znamená podľa všetkého, že označenie parcel a ich výmery, ako sú tieto uvedené v dedičskom rozhodnutí, nekorešponujú so súčasnými, teraz existujúcimi parcelami a ich výmerami v katastri nehnuteľností. Navyše, ako sa zdá, časť nehnuteľností zdedených sťažovateľom je vedená v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo iných subjektov.

Z rozhodnutia správy katastra sp. zn. Z-2531/02 zo 6. decembra 2004, ktorým došlo ku zrušeniu zápisu vlastníctva sťažovateľa, vyplýva poučenie, že proti rozhodnutiu nemožno podať odvolanie.

Z ustanovenia § 69 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) vyplýva, že proti rozhodnutiu o proteste prokurátora sa môžu účastníci konania odvolať (podať rozklad). To znamená, že poučenie, ktoré je uvedené v rozhodnutí správy katastra, je v rozpore so zákonom. Preto sťažovateľ mal, resp. má možnosť podať proti rozhodnutiu odvolanie a v rámci neho sa domáhať ochrany svojich práv, ktoré mu z dedičského rozhodnutia

vyplývajú. Keďže bol nesprávne poučený, v zmysle § 54 ods. 3 Správneho poriadku je možné odvolanie podať do troch mesiacov od oznámenia rozhodnutia.

Hoci sťažovateľ bol o možnosti podať odvolanie poučený nesprávne, bolo úlohou advokáta ako kvalifikovaného právneho zástupcu sťažovateľa usmerniť v súlade so zákonom. Trojmesačná odvolacia lehota však podľa všetkého ešte stále neuplynula.

Napokon ústavný súd považuje za potrebné poukázať na to, že pokiaľ by odvolanie sťažovateľa nebolo úspešné, sťažovateľ bude môcť rozhodnutie správneho orgánu napadnúť žalobou v zmysle § 244 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku.

Berúc do úvahy všetky uvedené skutočnosti nie je daná právomoc ústavného súdu konať a rozhodnúť vo veci sťažovateľa.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2005